

Vayera: Sharing and Concealing?

Source Sheet by Benjamin Sigal

Genesis 18:10-22

(10) Then one said, “I will return to you next year, and your wife Sarah shall have a son!” Sarah was listening at the entrance of the tent, which was behind him. (11) Now Abraham and Sarah were old, advanced in years; Sarah had stopped having her periods. (12) And Sarah laughed to herself, saying, “Now that I’ve lost the ability, am I to have enjoyment—with my husband so old?” (13) Then יהוה said to Abraham, “Why did Sarah laugh, saying, ‘Shall I in truth bear a child, old as I am?’ (14) Is anything too wondrous for יהוה? I will return to you at the same season next year, and Sarah shall have a son.” (15) Sarah lied, saying, “I did not laugh,” for she was frightened. Came the reply, “You did laugh.” (16) The agents set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off. (17) Now יהוה had said, “Shall I hide from Abraham what I am about to do, (18) since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him? (19) For I have

בראשית י"ח:י-כ"ב

(י) וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהָיָה־בָּךְ לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמְעֶת פֶּתַח הָאֵהָל וְהָיָה אַחֲרָיו: (יא) וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לְהַיּוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כְּנָשִׁים: (יב) וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִתִּי הָיְתָה־לִּי עֲדֻנָּה וְאֲדֹנָי זָקֵן: (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר הָאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךְ וְאֲנִי זָקְנָתִי: (יד) הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְלְשָׂרָה בֵּן: (טו) וַתַּכְחֹשׁ שָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא צִחַקְתִּי כִּי וַיִּרְאָה וַיֹּאמֶר וְלֹא כִי צִחַקְתִּי: (טז) וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם: (יז) וַיְהִי וְאָמַר הַמַּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: (יח) וְאַבְרָהָם הָיָה יָהִיגָה לְגֹי גְדוֹל וְעֲצוּם וּנְבָרְכוּ־בּוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ: (יט) כִּי יִדְעֻתּוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבְיָא יְהוָה

singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of יהוה by doing what is just and right, in order that יהוה may bring about for Abraham what has been promised him.” (20) Then יהוה said, “The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! (21) I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note.” (22) The agents went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before יהוה.

על־אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו: (כ)
וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקֵת סֹדָם וְעִמְרָה
כִּי־רָבָה וַחֲטֹאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד:
(כא) אֶרְדֶּה־נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקוֹתָהּ
הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ כָלָהּ וְאִם־לֹא
אֲדַעָה: (כב) וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ סֹדְמָה וְאַבְרָהָם עֹדְנֹו עִמָּד
לִפְנֵי יְהוָה:

- What strikes you about this text?
- How does the story transition from Avraham and Sarah in the tent to Sodom and Gomorrah?

Rashi on Genesis 18:17:2

(2) WHAT I AM DOING אשר אני עושה (2)
in Sodom. It is not proper for Me to
do this thing without his
knowledge. I gave him this land and
these five cities therefore are his —
as it is said, (10:19) “And the
territory of the Canaanites was from
Sidon ... as thou goest towards
Sodom and Gommorah etc.” I called
him Abraham, the father of a
multitude of nations; should I
destroy the children without
informing the father who loves me?

רש"י על בראשית י"ח:י"ז:ב'
(ב) אשר אני עושה בסדום. לא
יפה לי לעשות דבר זה שלא
מדעתו. אני נתתי לו את הארץ
הזאת, וחמשה כרכין הקלו שלו הן,
שנאמר: גבול הפנעני מצידן באכה
סדמה ועמרה וגו' (בראשית י').
קראתי אותו אברהם – אב המון
גוים, ואשמיד את הבנים ולא אודיע
לאב, שהוא אהבי?

(Genesis Rabbah 49:2)

Or HaChaim on Genesis 18:17:1

(1) והשם אמר המכסה אני מאברהם את (1)
G'd had said: "Should I conceal from Abraham what I am about to do?" G'd chose the word **deliberately**. Abraham noted that the third angel had a mission which had so far not been revealed to him, in contrast with the missions of the other two angels which had become manifest to him already. One had come to heal him and the other to tell Sarah about her impending motherhood. Moreover, when the angels departed from him, Abraham noticed that two of them walked in the direction of Sodom. Abraham accompanied those two angels to see them off. He realised that these angels still had a mission to perform on earth, something which had been concealed from him. Abraham would become aware of those angels' mission after the event. G'd was concerned lest he would feel badly in retrospect if He would not now take him into His confidence. Our sages (*Tanchuma* item 5 on our portion) state that the reason G'd decided to take Abraham into His confidence was because Abraham entertained doubts about

אור החיים על בראשית י"ח:י"ז:א'

(א) וה' אמר המכסה וגו'. טעם
אומרו לשון זה המכסה. להיות כי
ראה אברהם מלאך הג' כי בא על
דבר לעולם ולא נודע לו הדבר כמו
שידע בפעולות ב' המלאכים הא'
בא לרפאות ואחד לבשר שרה.
ועוד בלכתם מעמו ראה כי ב' מהם
שמו פניהם דרך סדום ואברהם
הולך עמם לשלחם הרי זה רואה
שיש להם עשות דבר ומכוסה ממנו
המעשה לזה אמר ה' המכסה אני
מאברהם אשר אני עושה פי' קודם
עשותו. ורז"ל אמרו (תנחומא)
שהי' בלב אברהם על מי המבול
למה לא תלה ה' להם בזכות
הצדיקים שהיו בהם, ולפי דבריהם
יכוין לומר אשר אני עושה פי'
אשר אני רגיל לעשות כי אין אני
מאבד אומה אלא אם אין בה
צדיקים:

the justice of G'd having brought on the deluge. He found it impossible to believe that there had not been at least ten or twenty righteous people at that time. In his opinion G'd should have suspended judgment on their account. The words אשר אני עושה then mean: "as I am used to do," i.e. I do not destroy a nation unless there are no righteous people left.

Daat Zkenim on Genesis 18:17

המכסה אני...ואברהם היו יהיה לגוי גדול (1)
"how can I conceal from Avraham...seeing that he will develop into a great and important nation?" G-d would not have revealed the future to Avraham except for the fact that he had a future way beyond his physical death. What difference would it then have made if he knew about the fate of Sodom and what had caused it? Seeing that Avraham would become a witness to My exacting retribution from sinners, (even when I do not bring on another deluge) he will be not only be telling his offspring about it, but use his first hand knowledge as a reason to impress them with the fact that G-d not only knows what goes on here on earth, but reacts to it

דעת זקנים על בראשית י"ח:י"ז

(א) המכסה אני וגו' ... ואברהם היו יהיה. אמר אילו לא היה עתיד להוליד בנים לא הייתי מגלה לו משפט סדום כי לאדם שימות בלא בנים שיצוה אותן לשמור דרך ה' ולקבל שכר מה לו לגלות משפטים. אבל אברהם היו יהיה וגו' כי ידעתיו וגו'. ולפי שיהיה לגוי גדול אגלה לו דין של סדום כי יודע אני בו כי למען דין שאעשה ברשעים הללו יצוה את בניו לשמור דרך ה' ולעשות צדקה ומשפט: (ב) למען הביא ה' וגו'. ויזכו לירש את הארץ שאם לא יהיו שומרים משפט וצדקה לא יזכו לזה:

appropriately at a time of His own choosing. Only by paying heed to that knowledge will they live to inherit the land of the Canaanites who will then share the fate of Sodom more or less, [their land not being destroyed. Ed.] (2) Unless his descendants were to practice justice and righteousness, they would not inherit that land.

Source Sheet created on Sefaria by Benjamin Sigal